

Til nr. 26

Bestemmelsen, hvortil der henvises, ændres, idet § 36, stk. 2 og 3, ophæves, jf. nr. 12, hvorved den hidtidige stk. 6 bliver stk. 4.

Til nr. 27

Bestemmelsen i retsafgiftslovens § 64, stk. 1, 1. pkt., henviser bl.a. til § 65, der vedrører eksekutorboer. Da denne bestemmelse derfor ophæves, jf. nedenfor under nr. 28, foreslås retsafgiftslovens § 64, stk. 1, 1. pkt., konsekvensændret.

Til nr. 28

Bestemmelsen i retsafgiftslovens § 65 foreslås ophævet som en konsekvens af, at dødsboer ikke længere kan behandles ved eksekutorer.

Til nr. 29

Bestemmelsen konsekvensændres som følge af eksekutorordningens afskaffelse.

Til § 9

I lov om offentlig auktion ved auktionsledere, jf. lovbekendtgørelse nr. 191 af 9. april 1986, foreslås § 2, stk. 2, konsekvensændret, idet eksekutorordningen afskaffes og erstattes af reglerne om bobestyrere.

Til § 10

Til nr. 1

Efter de gældende regler i § 25 i lov om borteblevne kan en forbigået arving i 10 år fra dødsfaldet kræve arven tilbage fra den, som har fået den udlagt. Når 10-års perioden er udløbet, prækluderes retten som arving, og den forbigåede kan herefter alene støtte et eventuelt krav på de almindelige regler om erstatning.

Reglerne indebærer, at arvinger, der ingen kendskab har haft til en medarvings eksistens, og som efter boets slutning indretter sig i tillid til, at de fornødne undersøgelser er foretaget gennem skiftesystemet, mange år senere kan komme til at aflevere, hvad de har modtaget. Reglerne kan virke særligt urimelige, hvor arvinger for at være sikre har ladet boet behandle ved skifteretten (bobestyrer), der for-gæves har søgt efter eventuelle yderligere arvinger. Konsekvensen kan i værste fald føre til, at hele en efterlevende ægtefælles tilbageblevne formue i op til 10 år efter et skifte fratages denne.

Med henblik på at give de godtroende arvinger en bedre sikkerhed for, at modtagen arv er uanfægtelig, indeholder forslaget en begrænsning af den forbigåede arvings ret til arv i boer, der er behandlet ved

bobestyrer. Således er fristen for at fremsætte krav på arv nedsat fra 10 år til 5 år fra dødsfaldet i disse boer.

Til nr. 2

Forslaget indeholder endvidere en ændring af borteblevnelovens § 25, stk. 2, således at tilbagesøgning af arv sker efter reglen i skiftelovens § 104 og ikke efter reglerne i borteblevnelovens § 18 og § 22. Baggrunden for denne ændring er, at arvingerne, uanset om de er borteblevne eller blot er blevet forbigået i forbindelse med boets behandling, og efter dødsboskiftereformens gennemførelse bør stilles lige i relation til tilbagesøgningens omfang. Spekulation i, hvilket regelsæt der i den konkrete situation er mest fordelagtigt for den tilbagesøgende arving, vil herved kunne undgås. De eksisterende regler i borteblevneloven § 18 og § 22 findes således med fordel at kunne erstattes af de nye berigelsesregler i § 104, og bestemmelsen i § 104 er derfor også gjort anvendelig på de borteblevne arvinger.

Reglerne i lov om borteblevne §§ 18 og 22 finder herefter alene anvendelse, når der er afsagt dom til dødsformodning efter reglerne i borteblevnelovens kapitel 2 eller dødsfaldskendelse efter reglerne i lov om skifte af dødsboer kapitel 4 over en person, der er arvelader og i den relation tilbagesøger sine ejendele fra sine egne arvinger.

For borteblevne og forbigåede arvinger i øvrigt skal fremover gælde borteblevnelovens præklusionsregler sammenholdt med dødsboskiftelovens genoptagelsesregler i § 103 og samme lovs tilbagesøgningsregler i § 104.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger vedrørende § 104 i lovforslaget vedrørende dødsboskifteloven og dette lovforslags almindelige bemærkninger afsnit 14, hvor der mere uddybende er redegjort for overvejelserne vedrørende forbigåede arvinger.

Til nr. 3

Efter den nugældende bestemmelse i borteblevnelovens § 25, stk. 3, anvendes fristen i borteblevnelovens § 17 ved en forbigået arvings tilbagesøgning af arv fra medarvinger i tilfælde, hvor der er afsagt dødsformodningsdom over den forbigåede arving, og hvor fristen i § 17 udløber før fristen i § 25, stk. 1. Reglen sikrer den dødsformodedes medarvinger mod tilbagesøgning af arv, når den pågældende har været anset for død i 10 år.

Ved forslaget til lov om skifte af dødsboer lovfæstes skifteretternes kompetence til at afsige dødsfaldskendelse, når det kan anses for sikkert, at en person